

ประสบการณ์เภสัชกรประจำแหล่งฝึก

งานให้บริการเภสัชสนเทศ (Drug Information Service)

“สิ่งที่นิสิต/นักศึกษาควรเตรียมตัวในการทำงานด้าน Drug Information Service”

เภสัชกร วรวิทย์ ตั้งวิไล, ภบ., ภม.(เภสัชวิทยา)
 กลุ่มงานเภสัชกรรม
 โรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์
 อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

การให้บริการข้อมูลทางยาหรือที่รู้จักกันในชื่อ การให้บริการเภสัชสนเทศ (Drug Information Services: DIS) เป็นกิจกรรมหนึ่งของการบริหารเภสัชกรรมที่สำคัญ โดยมีกิจกรรมหลักคือ การให้ข้อมูลข่าวสารด้านยาที่ถูกต้องกับผู้มารับบริการโดยลักษณะการทำงานจะเป็นการตอบคำถาม เตรียมข้อมูลสนับสนุน และนำเสนอข้อมูลที่จำเป็นสำหรับผู้สอบถาม ส่วนใหญ่จะมีการให้บริการครอบคลุมงานต่างๆ ดังต่อไปนี้

- การบริการตอบคำถามเกี่ยวกับยา แก่บุคลากรทางด้านสาธารณสุข และประชาชนทั่วไป
- การเผยแพร่ความรู้ด้านยา กับบุคลากรทางการแพทย์ และประชาชนทั่วไป โดยอาศัยสื่อต่าง ๆ เช่น จดหมายข่าว , วารสาร , แผ่นพับ, หนังสือ, บทความ และอื่นๆ
- การให้ความรู้ด้านยาแก่บุคลากรทางการแพทย์ในโรงพยาบาล และนักศึกษาฝึกงาน การกำหนดแนวทางการใช้ยาภายในโรงพยาบาล
- การค้นคว้าข้อมูลทางด้านเภสัชศาสตร์ให้กับคณะกรรมการ Pharmacy and Therapeutic Committee - PTC
- การประเมินประสิทธิผลของการใช้ยา (Drug use evaluation) ในโรงพยาบาล
- การรวบรวมและรายงานผลอันไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา (Reporting adverse drug reaction) ในโรงพยาบาล
- การให้ข้อมูลทางเภสัชและพิษวิทยา (Pharmacology and Toxicology)

โดยในปัจจุบันระบบการฝึกปฏิบัติงานด้านบริหารเภสัชกรรมได้มีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมให้นิสิต/นักศึกษาเภสัชศาสตร์ ต้องเข้ารับการฝึกงานด้าน Drug information services (DIS) เปลี่ยนเป็นให้เป็นผลัดเลือกตามความสมัครใจ โดยการฝึกงานในอนาคตหลายๆ จะเริ่มเน้นในเรื่องระบบยา (Drug System) เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามในฐานะที่เราเป็นเภสัชกร สิ่งที่เราได้รับความคาดหวังทั้งจากประชาชน บุคลากรทางการแพทย์ คงไม่พ้นไปจากองค์ความรู้ทางด้านยา ซึ่งในชีวิตของการทำงานจากประสบการณ์ของผู้เขียนที่เป็นเภสัชกร ทั้งก่อนและหลังจากที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเภสัชกรประจำหน่วยเภสัชสนเทศการให้บริการข้อมูลทางยา (DIS center) ในช่วงเวลา 1 วันของการทำงานเราจะเจอคำถามไม่ต่ำกว่า 5 คำถาม ทั้งจากเพื่อน

ร่วมงาน แพทย์ฝึกหัด พยาบาล หรือเพื่อนพี่น้องของเรา ซึ่งจากการสังเกตโดยผู้เขียนเองและการได้พูดคุยกับเภสัชกรที่ทำงานร่วมกันก็พบว่าสิ่งหนึ่งที่ทำให้บุคคลเหล่านั้นเลือกที่จะถามคำถามเรื่องยาและผลิตภัณฑ์ต่างๆกับเรา เพราะเขารับทราบและรู้ว่าเราเป็น “เภสัชกร” เขาคาดหวังว่าเราจะให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับเขา ยิ่งหากต้องเข้าไปทำงานร่วมกับชุมชนหรืออยู่ในจุดที่ผู้ป่วยเข้าถึงได้ง่าย เช่น การปฏิบัติงานที่ห้องยาผู้ป่วยนอก (OPD) หรือห้องให้คำปรึกษาด้านยา (Ambulatory Care) หรือแม้แต่ปฏิบัติงานในหน่วยเภสัชสนเทศการให้บริการข้อมูลทางยา (Drug information services :DIS) ซึ่งผู้เขียนสังเกตจากผู้ป่วยที่เข้ามาใช้บริการทั้งจากการเดินเข้ามาปรึกษาเอง หรือโทรศัพท์เข้ามาสอบถามที่หน่วยให้คำปรึกษา ก็จะพบคำถามที่แตกต่างกันออกไป แต่ทุกคนคาดหวังการได้รับคำตอบที่ช่วยให้เข้าใจ หรือได้ข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อนำไปตัดสินใจหรือนำไปปฏิบัติงานต่อไป ซึ่งเภสัชกรทุกคนควรตระหนัก และทราบบทบาทของตนว่านี่คือหนึ่งในหน้าที่ของเภสัชกรไม่ว่าเราจะปฏิบัติงานอยู่ในส่วนไหน

ในฐานะที่ผู้เขียนได้ปฏิบัติงานด้านเภสัชสนเทศ และดูแลการฝึกปฏิบัติงานให้กับนิสิต/นักศึกษาเภสัชศาสตร์ นักศึกษาพยาบาล รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาให้กับแพทย์จบใหม่ มานานกว่า 10 ปี พบเห็นการเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติงานด้านนี้ทุกๆปี มีฐานข้อมูลด้านยาใหม่ๆ เกิดขึ้นทุกวัน การเข้าถึงฐานข้อมูลเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ทำได้ง่ายขึ้น มีเครื่องมือที่ช่วยทำให้เราค้นคว้าข้อมูลได้สะดวกรวดเร็วมากขึ้น ที่เห็นชัดเจนกรณีการเข้าถึงฐานข้อมูลที่สะดวกเร็วขึ้น ซึ่งหากเปรียบเทียบกับสมัยแรกๆ ที่ทางผู้เขียนรับนิสิต/นักศึกษาฝึกงานรุ่นแรกๆ นั้นยังมีความลำบากในการเข้าถึงฐานข้อมูลหรือการสืบค้นผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet) หรือการหาแนวทางเวชปฏิบัติ (Clinical Guideline) ฉบับล่าสุด ซึ่งไม่มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงมีก็แค่อินเทอร์เน็ตเต่าๆ เดินกันเป็นวันๆ กว่าจะได้ข้อมูลที่ต้องการ อีกทั้งต้องอาศัยการเชื่อมต่อผ่านคู่สายโทรศัพท์ซึ่งค่อนข้างยุ่งยาก มีค่าใช้จ่ายค่อนข้างเยอะ การสืบค้นหรือการปฏิบัติงานจึงจำเป็นต้องอาศัย Tertiary data ประเภทหนังสือหรือตำราเป็นหลัก ซึ่งไม่ค่อยจะทันสมัยและสะดวกสักเท่าไรทางผู้เขียนจึงพยายามค้นหาทางเลือกที่ประหยัดและไม่ยุ่งยาก คือ ต้องรับฝึกงานนิสิต/นักศึกษาเพื่อได้สิทธิ์ในการเข้าใช้ฐานข้อมูลของแต่ละมหาวิทยาลัย ซึ่งปัจจุบันโดยส่วนใหญ่เริ่มมีความแตกต่างกันน้อยลง เพราะแต่ละมหาวิทยาลัยมีฐานข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีความน่าเชื่อถือเหมือนกัน เช่น Micromedexsolutions (ชื่อใหม่เดิมมีแค่ Micromedex) , Cochrane หรือ Embase เป็นต้น ในส่วนมุมมองในการรับฝึกงานของผู้เขียนก็ไม่ใช่ที่เราเองเราอยากสอนเพราะจริงๆ แล้วผู้เขียนก็มีใจเด็กเรียนเก่ง แต่มันเกิดขึ้นมาจากคำว่าเราอยากพัฒนาตนเองมากกว่า เราอยากรู้เราอยากเข้าถึงฐานข้อมูลใหม่ๆ ซึ่งทางเลือกที่ดีคือการร่วมมือกับมหาวิทยาลัยซึ่งมีทรัพยากรตรงนี้ที่เราต้องการค่อนข้างเยอะ เพราะหากผู้เขียนรับฝึกงานน้องที่กำลังจะจบ น้องเหล่านี้ได้ผ่านการเรียนมาอย่างมากมายถูกเติมองค์ความรู้ใหม่ๆ มาจนล้นเหลือ (บางคนเกิน บางคนล้นจนเบลอถามอะไรจำไม่ได้... อีอิอิอิ) คือเรียนทฤษฎีมาแล้วแค่เอาามาฝึกหรือลับให้คมขึ้นโดยการให้มาทำงานในสถานที่จริง ก่อให้เกิดผลประโยชน์ร่วมกับแบบ Win-Win ทั้งสองฝ่าย ซึ่งแรกๆก็จะพบว่าเด็กแต่ละคนแต่ละมหาวิทยาลัยมีกระบวนการคิดในการทำงานที่แตกต่างกัน ขึ้นกับประสบการณ์ในเรื่องต่างๆที่น้องเคยพบเจอและลองปฏิบัติ แต่สิ่งที่เหมือนกันคือในระยะแรกๆ น้องจะเกร็งไม่กล้ารับโทรศัพท์ (หน่วย DIS ของผู้เขียน ต้องรับโทรศัพท์วันละไม่ต่ำกว่า 10 สาย) หรือรับแล้วก็พูดจับใจความไม่ได้ ไม่ได้ถามชื่อ ที่อยู่เบอร์โทรกลับของผู้ถาม ไม่มีเทคนิคการทวนซ้ำ หรือ

วิเคราะห์คำถามเพื่อที่จะย้อนถามข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อช่วยในการสืบค้นและเรียบเรียงข้อมูล ปัญหาที่พบในส่วนของนิสิต/นักศึกษาที่มาฝึกอีกอย่างคือ การเตรียมตัวมาไม่พร้อม เนื่องจากการฝึกงานในผลัด DIS นั้นจะไม่ได้พบเจอคนไข้เท่าไรส่วนมากจะทำงานผ่านทางระบบโทรศัพท์และ FAX ทำให้ดูเหมือนมีเวลาว่างมากทั้งที่จริงๆแล้ว งานบางอย่างตามเวลาที่ฝึกประมาณ 6 สัปดาห์ อาจไม่เพียงพอในการทำงานทางวิชาการให้เสร็จสัก 1 อย่างหรือ 1 ชิ้นงานหากเตรียมตัวหรือวางแผนลำดับขั้นตอนการทำงานมาไม่ดีพอเพราะในระหว่างการฝึกงานผลัด DIS ซึ่งมักได้รับการคาดหวังสูงจากพี่ๆเภสัชกรในหน่วยงานอื่นก็มักจะมีคำถาม หรือความต้องการในการสร้างชิ้นงานที่ช่วยให้เภสัชกรทำงานได้สะดวกรวดเร็วขึ้น เช่น การทำคู่มือยาห้ามบดแบ่ง คู่มือยาแก้แสบ เป็นต้น มาแทรกทำให้แผนงานบางอย่างต้องมีการปรับเปลี่ยนบ้าง งานเหล่านี้ต้องอาศัยความอดทนในการรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูล พร้อมทั้งการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนทำการเผยแพร่ เพราะหากเกิดความผิดพลาดไปจะก่อให้เกิดผลเสียในวงกว้างและทำให้ลดความน่าเชื่อถือของหน่วยงาน DIS ลง

ปัญหาเรื่องการประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลหลังจากที่ทำการสืบค้นข้อมูลได้ พบว่าเด็กบางส่วนยังคงสืบค้นผ่านทาง google.co.th เป็นหลัก จนไม่แน่ใจว่าวันไหนใคร ต้องนำดอกไม้รูปเทียนไปกราบ อาจารย์นามว่า อ. Google ด้วยหรือไม่ (อืออือ) ซึ่งปัญหานี้เป็นปัญหาโลกแตกคล้ายไก่กับไข่ อะไรเกิดก่อนกัน โดยส่วนตัวของผู้เขียนก็ไม่ได้คิดว่ามันผิดจนเกินอภัยแต่อย่างใด เพียงแต่อยากให้ลองใช้ search engine ง่ายๆ ของ google อีกอันหนึ่งเป็นวิธีที่ง่ายๆ ในการค้นหางานเขียนทางวิชาการได้อย่างกว้างขวาง อาจจะช่วยเราในการกลั่นกรองข้อมูลมาแล้วระดับหนึ่งนั่นคือ <http://scholar.google.co.th/> ซึ่งน่าจะมีความน่าเชื่อถือมากกว่า ยกเว้นในบางครั้งเราแปลภาษานั้นๆไม่ออก อยากรจะเข้า translate.google.co.th/ ช่วยแปลก็เป็นตัวช่วยที่ยอมรับได้ การสืบค้นข้อมูลในปัจจุบันทำได้ง่ายขึ้นมากทุกวันนี้เราจะพบว่าเกือบทุกคนมีโทรศัพท์ Smartphone ซึ่งเป็นโทรศัพท์ที่รองรับระบบปฏิบัติการต่างๆได้ เสมือนยกเอาคุณสมบัติที่ PDA และคอมพิวเตอร์มาไว้ในโทรศัพท์ เช่น iOS (ที่ลงในมือถือรุ่น I-phone) ,BlackBerry OS, [Android OS](#) Windows phone 7 และ Symbian Os (Nokia) เป็นต้น ซึ่งทำให้สมาร์ตโฟน สามารถลงไปแกรมเพิ่มเติม (Application) ได้ทำให้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้นในการสืบค้นข้อมูล โดยส่วนตัวผู้เขียนศึกษา Smartphone และทราบถึงการทำงานต่างๆของระบบโทรศัพท์ประเภทนี้ได้ระดับหนึ่ง แต่ผู้เขียนเองก็ไม่เชื่อมาพกใช้ส่วนตัว เนื่องด้วยมองว่ามันใหญ่และไม่สะดวกพกพาอีกทั้งราคาไม่สมเหตุผล อีกทั้งยังพบว่าในปัจจุบันคนนิยมใช้ Smartphone แค่อายุรูปลง Instagram ,facebook และ Chat เป็นส่วนใหญ่ซึ่งผู้เขียนไม่นิยม แต่ผู้เขียนมองว่าหากนิสิต/นักศึกษาผู้มีความรู้จะนำ Smartphone มาช่วยในการทำงานโดยการ load Application ที่จำเป็นสำหรับข้อมูลข่าวสารด้านยา เช่น Application Micromedex Drug Information เป็นต้น คงจะช่วยเพิ่มความสะดวกและรวดเร็วในการปฏิบัติงานได้มากขึ้น

ปัญหาในเรื่องการนำเสนอผลงาน เนื่องด้วยงาน DIS เป็นงานพื้นฐานของเภสัชกรก่อนที่จะไปฝึกระบบ Acute Care , Ambulatory Care มักจะเน้นในเรื่องการประเมินบทความทางวิชาการซึ่งต้องนำเสนอถึงผลัดละ 2 ครั้ง จะพบปัญหาในเรื่องการประเมินความน่าเชื่อถือทางสถิติ ซึ่งเป็นปัญหาโลกแตกของนิสิต/นักศึกษา เพราะการเรียนในระดับ ป.ตรี จะเรียนแค่ทอมเดียวซึ่งจากเนื้อหาเองก็ค่อนข้างยากในการทำความเข้าใจ

เข้าใจ ดังนั้นจึงอยากให้ทางมหาวิทยาลัยคงต้องสรุปถึงสถิติที่พบบ่อยและการตีความในการอ่านบทความวิชาการ เช่น Relative Risk Factor , Odd ratio หรือกระบวนการสุ่มแบบ Box of 4 เป็นต้น เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้เบื้องต้นในการอ่านบทความเพื่อให้เกิดความเข้าใจ หากเป็นไปได้ควรแนะนำหนังสือที่เหมาะสมในหัวข้อนี้แก่นิสิต/นักศึกษา เพื่อเป็นคู่มือในการเตรียมตัวในการฝึกปฏิบัติงานหรือทำงานต่อไปในอนาคต

หากต้องมาทำงานเป็น **“เภสัชกร DIS ในโรงพยาบาล”** สิ่งที่จะต้องเชื่อมโยงข้อมูลในโรงพยาบาลคือ รายการยาในโรงพยาบาลทั้งที่มีอยู่เดิม หรือ เตรียมนำเข้ามาพิจารณาใหม่ในแต่ละปี เนื่องจากข้อมูลจากผู้ผลิตไม่ว่าจะเป็น Local made หรือ Original Drug ข้อมูลเหล่านี้มีความสำคัญในการที่เภสัชกร DIS จะต้องนำมาเก็บไว้ในฐานข้อมูลเพื่อรวบรวมและทำการเผยแพร่ให้กับแพทย์ พยาบาล และเภสัชกรทุกคนให้รับทราบ ทั้งในเรื่องการผสม ความคงตัวของยา การเก็บรักษา การแบ่งของยา Look A Like Sound A Like รูปแบบการเตรียมยาที่เฉพาะเจาะจงในบางยี่ห้อ เหล่านี้ล้วนเป็นข้อมูลที่จำเป็นโดยเฉพาะในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ ซึ่งผู้เขียนเองก็พบปัญหาในปีหลังๆ รายการยาเริ่มมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับห้องทำงาน DIS ของผู้เขียนย้ายสถานที่ซึ่งห่างจากคลังยาค่อนข้างมาก จากเดิมที่ผู้เขียนไม่ได้สร้างระบบการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับรายการยาใหม่กับระบบคลังเวชภัณฑ์ ซึ่งอาศัยการที่ผู้เขียนเดินเข้าไปเก็บหรือแจ้งข้อมูลเองและจากภาระงานที่เพิ่มขึ้นของเภสัชประจำคลังเวชภัณฑ์ทำให้ปัจจุบันต้องสร้างระบบตรงนี้ขึ้นมาใหม่ ดังนั้น หากนิสิต/นักศึกษา ต้องเข้าไปทำงาน DIS ในโรงพยาบาลควรสร้างระบบการแจ้งข้อมูลที่คลังต้องสรุปส่งมาให้เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรายการยาในคลังเวชภัณฑ์

เนื่องจากงาน DIS เป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องวิชาการ ดังนั้นควรมีการ Update งานวิชาการให้กับบุคลากรภายในหน่วยงานเป็นประจำเสมอๆ ทั้งกระตุ้นในเรื่อง Med Error , New Guideline , Look A Like Sound A Like เพื่อเป็นการนำเสนอแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมกันในหน่วยงาน โดยเภสัชกรจากศูนย์ DIS ควรเป็นคนเริ่มกิจกรรมในช่วงแรกๆ หลังจากนั้นอาจหาประเด็นร่วมกับงาน OPD , IPD ในการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งตรงนี้จะเป็นการเปิดโอกาสให้นิสิต/นักศึกษา ได้นำเสนอในหัวข้อการให้ความรู้กับบุคลากรในองค์กร โดยดูจากความต้องการในเรื่องที่หน่วยงานนั้นๆสนใจ

สรุปสาระสำคัญของการเตรียมตัว

1. เมื่อทราบภาระงานแต่ละชิ้น ควร**กำหนดระยะเวลาในการทำงานให้สำเร็จ**ทีละชิ้นในระยะเวลาสั้นๆและพยายามทำงานให้ได้ตามเป้าหมายที่วางไว้หรือใกล้เคียงที่สุดเพื่อป้องกันภาวะที่เรียกว่า “ดินพอกหางหมู” เนื่องจากทุกวันที่ทำงานจะมีเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น ทำให้การดำเนินงานต่างๆล่าช้า ไม่เป็นไปตามกำหนด
2. พยายาม**เลือกใช้ข้อมูลที่เป็น tertiary Data Base , TEXT Book ต่างๆ** เช่น Handbook on Injectable Drugs , Drug Interaction Fact, Pregnancy and Lactation เป็นต้น โดยพยายามเตรียมให้พร้อมมากที่สุดโดยขั้นตอนการทำงานควรทำการสืบค้นจากหนังสือเหล่านี้ก่อน

3. ควร**รู้จักหรือเลือกใช้ Search engine** ประเภท Secondary เพื่อช่วยรวบรวมข้อมูลที่เราสนใจในการสืบค้น เช่น Pubmed เป็นต้น
4. ควร **Update Guideline ใหม่**ๆเสมอ (หากมหาวิทยาลัยช่วยสนับสนุนโดยการรวบรวม weblink ที่รวมทุกแนวทางการรักษาใหม่ๆทั้งในประเทศและต่างประเทศได้จะเป็นความกรุณาอย่างสูง เนื่องด้วยเนื้องานในปัจจุบันของผู้เขียนต้องมีการทำงานที่กว้างขึ้น เดินทางบ่อย และยังต้องไปเสริมกับงาน routine มากขึ้นทำให้เวลาในการอ่านหรือรวบรวม Guideline ใหม่ๆมีน้อยลง)
5. **ฝึกในการค้นหาข้อมูลผ่านทางฐานข้อมูลทางการแพทย์** ที่เฉพาะเจาะจงไม่ควรค้นหาแต่ Google โดยเฉพาะหากสืบค้นทาง Smartphone
6. **หากมี Smartphone** ควร**ทำการติดตั้ง Application ทางทางการแพทย์**เพื่อช่วยในการสืบค้น โดยเฉพาะหากขึ้น Ward ไม่ควรสืบค้นจาก Google โดยเด็ดขาด (มหาวิทยาลัยควรแนะนำสำหรับเด็กที่มี Smartphone แต่ไม่ใช่บังคับว่าทุกคนต้องมี เพราะเปลืองเงินผู้ปกครอง ผู้เขียนยืนยันว่าทุกวันนี้ Computer ที่ติดตั้งระบบ internet ก็เพียงพอในการทำงานด้าน DIS แล้ว)
7. ควร**ฝึกในการดูแลคอมพิวเตอร์แบบเบื้องต้น**ที่ใช้ในการทำงานด้วยตัวเองไม่ว่าจะเป็นการตรวจสอบสาย LAN ระบบ WiFi การต่ออุปกรณ์ฟ่วงต่างๆเพื่อลดภาระในการพึ่งพาศูนย์คอมพิวเตอร์ (เพราะบางที่ เจ้าหน้าที่เขาก็ไม่ค่อยว่างทำเองเป็นสบายใจกว่า)
8. ควร**รู้จักหรือมีความสามารถในการเขียน Website** เองเบื้องต้น**เพื่อเผยแพร่งานที่ตนเองทำ และงานของกลุ่มงาน** เพราะ เกสซ์กรจริงๆทำงานเยอะมากแต่ขาดการนำเสนอหรือประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะเกสซ์กรที่ทำงานด้าน DIS มักจะถูกมองว่าว่างงานสบาย (แต่คุณรู้จักบ้างไหมงานบางชิ้นที่ออกมาใช้เวลา และความอดทน ในการตรวจสอบความถูกต้องแค่ไหน ไม่ใช่จะนั่งเทียน จิ้มๆกดๆ นึกเองแล้วออกมาเป็นชิ้นๆได้นะ)
9. **ควรทำความเข้าใจในเรื่องสถิติที่พบบ่อยในทางการแพทย์**เพื่อช่วยในการประเมินวรรณกรรมหรือบทความวิชาการต่างๆได้รวดเร็วขึ้น
10. **ควรสร้างหรือเข้าใจระบบการส่งต่อข้อมูลระหว่าง DIS** กับระบบงานคลังเวชภัณฑ์ให้เรียบร้อยหากมีการนำยาใหม่หรือยาเดิมแต่เปลี่ยนแปลงบริษัท เพื่อความสะดวกทั้งในเรื่องการรวบรวมข้อมูล ทั้งในเรื่องราคาขายเวลานำมาเปรียบเทียบข้อมูล การผสม ความคงตัวของยา การเก็บรักษา การบดแบ่งของยา Look A Like Sound A Like รูปแบบการเตรียมยาที่เฉพาะเจาะจงในบางยี่ห้อ
11. **งานของเกสซ์กรเป็นงานที่ต้องอาศัยระบบการทำงานร่วมกัน**จำไว้ว่าคนที่เรียนเก่งมิได้ทำงานเก่งเหมือนเรียนเสมอไป แต่คนที่เก่งคือคนที่ตั้งใจทำงานให้ดีรู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง รู้จักรับฟังวิเคราะห์ปัญหาและพยายามแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นต่างหาก

จึงจะถือว่าเป็นคนที่เก่ง หากคุณทำงานคุณก็มีโอกาสผิดพลาดได้เสมอ แต่เราสามารถลดความผิดพลาดตรงนั้นได้ให้เหลือน้อยที่สุดจนเป็นศูนย์ คือเราต้องทำงานด้วยคำว่า “สติ”

งานด้านเภสัชสนเทศการให้บริการข้อมูลทางยา (DIS) เป็นพื้นฐานของในทุกๆการทำงานเภสัชกรต้องรู้จักเลือกใช้ข้อมูลใหม่ๆในการตัดสินใจหรือนำมาอ้างอิงในการพัฒนาองค์ความรู้ทั้งกับตนเอง ผู้บริหารและผู้รับบริการ ซึ่งในปัจจุบันเทคโนโลยีทางด้าน IT มีความรวดเร็วและเปลี่ยนแปลงทุกวัน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้มีข้อดีกับการพัฒนางานด้าน DIS หากรู้จักใช้ให้เกิดประโยชน์